

„Прича о доброј метли“, Дејан Алексић

Право пријатељство

„Причу о доброј метли“ је написао Дејан Алексић, наш познати књижевник који пише за децу. Ова прича говори о метли Марти и чудесној моћи пријатељства.

У Димитријеву пекару су долазили сви из разних градова. Ко проба хлеб пекара Димитрија, он не иде више ни у какву пекару. Испред пекаре налазиле су се мрвице, па је пекар узимао метлу по имену Марта. Одмах сам знао да је ова метла посебна чим има своје име. Ту би долазиле ластва и ластвац у пролеће. У Марти се увек налазе мрвице, па је за ластве то била права гозба. Причале би Марти како су се провеле на југу. Описивале су фламингосе радозналој метли као розе птице које имају кљун. За метлу је тај посао био добар, да чисти мрвице, али за пекара не знам.

Друге метле су терале псе луталице, а неке чак и летеле. Те летеће су служиле вештицама. Једне ноћи је Марту посетила летећа метла. Хтела је да је научи да лети, али је Марта одбрусила: „Не! Овај посао што радим ми одговара“. Док је Марта размишљала о реченици „Никад нећеш постати летећа метла“, отуд дотрчаше мачка и три пса. Мачка је бежала, узвере се уз Марту и настави даље. Метла је пала, али поред тога дошли су и чистачи. Метла је бачена као отпад.

Тог дана ластве нису биле срећне, Марта је нестала. У њима се створила празнина. Нестала им је пријатељица. Тражили су је свуда око града, али је, нажалост, није било. Уплашиле су се ластве, па се сетише да поред града има једно ђубриште. Нису је приметиле одмах, али на крају су је нашле на гумама. Метла није могла да узлети, а ластве су биле мале и слабе да је подигну. Сетише се ластве да је њихово гнездо старо, па су направиле гнездо од ње. Свака сламка је попуњавала гнездо и тако је настао метлин нови живот. Тако преноћише на лиму Димитријеве пекаре. Ујутру саопшти ластва вест да долази птић. И тако стиже мали птић, а ластвац направи неколико кругова у ваздуху. Птићу су дали име Мића. Баш лепо име!

Тако птић научи да лети. Сваког дана је напорно вежбао и постао је стручни летач. Дани су постајали хладнији и дужи. А Мића више није могао да лети и сви су се уплашили. Тужни су били ластва и ластвац, већ је био добар летач. Ушли су у гнездо и плакали. Деца су га погодила праћком. Мићи треба времена да се опорави, а стиже јесен. Што је најгоре, угинуће на зими, југ је много далеко. Марта предложи да их она одведе.

Метла рече ону реченицу од пре неку ноћ и не узлете. Знала је да треба једну реч да изговори погрешно. И гнездо узлете. Сви су били срећни, поготово Марта пошто ће видети све оно о чему су јој причале ласте. И тако кренуше на пут.

Порука ове приче је пријатељство. Како су урадиле ласте за метлу, тако је метла за њих. То је право пријатељство, добро се добрим враћа. Док сам читао, упоређивао сам њих и своје другове. Ја имам друга по имену Петар. Ја бих све учинио за њега, а знам да би и он за мене.